

Kartą gyveno eglutė

Kartą gyveno eglutė – nukabinėta obuoliais, auksiniais graikiniais riešutais, sausainiais, saldumynais ir papuošta šimtais žibančių žvakučių. Eglutė laukė... laukė, kol ant Kūčių vakaro nusileis tyla. Kai tai įvyko, ji užpūtė žvakutes, suskleidė save kaip skėtį, išsoko iš indo, kuriame stovėjo, priėjo prie durų, jas atidarė ir nubėgo į tamsą. Kurį laiką klampojo šališkatviu per ką tik iškritusį sniegą, o kai kelias pasibaigė ir prasidėjo kalva, pasuko į mišką. Eglei jau buvo pabodęs tas įkalinimas namie, ypač kai už lango buvo tokios gražios žiemos dienos. Be to, jai nesinorėjo sulaukti tokio likimo, koks prieš metus ištiko jos pusseserę... bet tai jau kita istorija!

Suradusi ramią vietą, eglė išsiskleidė visu savo grožiu ir pločiu. Staiğa į ją šiurkščiai kreipėsi aukšta pušis: „Kas tu tokia?“ – „Aš – Kalėdų eglė“, – atsakė eglutė. „O mes ne – mes paprasti medžiai. Nenorime nereikalingo dėmesio“, – nepatikliai tarė pušis. Eglė per skubėjimą nė nepastebėjo, kad atsidūrė pušyne, o ne eglyne – ten, kur jos visi draugai ir artimieji. Atrodė, kad pušis skaito jos mintis: „Jei ieškai eglų, tai jos visos iškeliavo dar prieš Kalėdas.“ – „Aš vis tiek čia liksiu!“ – tvirtai atsakė eglė. „Daryk, kaip nori. Bet jei neturi šaknų, užteks vieno vėjo gūσιο ir...“ – šaipėsi pušis dramatiškai vaidindama, kad krinta į slėnį. Eglė išsigando, o tada atsiminė, kad ant jos viršūnės buvo ne žvaiգždė ar koks kitas papuošimas, o Kalėdų fėja.

Jos vardas buvo Ernestina, Fėjų karalienė. Ji visuomet išklausedavo maldas tų, kurie širdyje buvo geri. Kalėdų eglė pradėjo jos prašyti: „Kalėdų fėja, prašau, padaryk, kad mano šaknys ataugtų!“ Eglė iš karto suprato pasielgusi neapdairiai – juk Kalėdos tai metas, kada mažiausiai derėtų galvoti apie save. Ji norėjo paprašyti to, kas nudziugintų kitus, todėl pabandė dar sykį: „Kalėdų fėja, padaryk taip, kad pušis imtų pasitikėti tais, kurių ji nepažįsta.“

Sujaudinta tokio nesavanaudiško prašymo, Kalėdų fėja išauगino eglei ilgą šaknis ir padarė taip, kad pušis imtų pasitikėti kitais.